

Arrest

nr. 263 105 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Maiduguri, in de staat Borno in het noorden van Nigeria. Uw vader zat in het leger, en hierdoor verhuisden jullie vaak. Toen u heel klein was, verhuisden jullie naar Agbor in Delta staat. Vervolgens verhuisden jullie naar Lagos waar u opgroeide. In 1995 overleed uw vader, en verhuisden jullie naar Esan, in North East in de staat Edo waar uw familie was. Daar schreef u zich in voor JAMB klassen, wat een voorbereidingsklas is om naar de universiteit te gaan. Tijdens die JAMB klassen hebt u uw vrouw leren kennen. Na de JAMB klas ging u naar de Ambrose Alli Universiteit, waar u twee jaar hebt gestudeerd maar de opleiding niet afmaakte. U woonde samen met uw partner in Benin City, nadat zij zwanger werd van jullie eerste kind moest zij haar ouderlijke huis verlaten. Jullie zijn nooit getrouwd.

Op 4 april 2005 is uw eerste dochter J. geboren, uw tweede dochter S. werd in 2008 geboren. Toen u in Nigeria woonde, werkte u eerst in een bedrijf dat onder andere Bonvita produceerde, en toen die fabriek sloot werkte u op een kippenboerderij. Uw schoonvader, Chief O., was een invloedrijk persoon in uw regio, en hoewel hij niet als politiekeer deelnam aan verkiezingen manipuleerde hij die verkiezingen wel. Chief O. was ook een lid van de criminele organisatie Black Axe. Uw schoonvader was niet akkoord met een huwelijk of relatie met zijn dochter, en hij manipuleerde u om u te gebruiken om illegale zaken uit te voeren, zoals stembussen stelen. Toen u in 2006 een tweede keer voor hem meeging om een stembus te stelen, greep de politie in. Chief O. verdacht u ervan om de politie te hebben ingelicht. U vermoedde dat Chief O. van plan was om u te vermoorden, daarom besloot u samen met uw vrouw om Nigeria te verlaten. Chief O. wilde u ook vermoorden omdat hij zijn dochter wilde gebruiken voor een huwelijk om zo zijn macht te vergroten. U stond hierbij in de weg. Eind december 2013 verliet u Nigeria samen met uw vrouw en kinderen. Toen u met de boot de Middellandse Zee overstak in februari 2014, kwamen uw vrouw en kinderen hierbij om het leven. U werd gered en naar een ziekenhuis in Italië gebracht. Op 8 april 2015 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in Duitsland, u kreeg op 26 april 2019 een definitieve weigeringsbeslissing. Op 29 juni 2019 kwam u aan in België, en op 8 juli 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een brief van het opvangcentrum, een attest van opname Clinique Sanatia 08/10/2019-05/02/2020, een brief, een psychiatrisch rapport van 23/09/2019, een attest van opname Sint-Jan van 23/08/2019 tot 23/09/2019, een rapport van een psychiatrisch consult van 01/02/2021, een attest van opname Clinique Sanatia 08/10/2019-05/02/2020, een medisch dossier, een medisch rapport Saint-Luc van 23/08/2019, een attest van opname Sint-Jan van 23/08/2019, een psychiatrisch rapport van 06/09/2019, een attest van de spoeddiensten van 01/10/2019, en documenten over behandeling in Sint-Jan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde psychologische rapporten blijkt immers dat u sinds uw verblijf in België twee keer bent opgenomen op een psychiatrische afdeling en dat u nog steeds ambulante begeleiding krijgt in het kader van suïcidale gedachten en symptomen post-traumatische stress. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd aan het begin van het persoonlijk onderhoud wat uw psychologische toestand is en hoe u zich voelde op het moment van het persoonlijk onderhoud. U werd ook gevraagd of er zaken waren waar er rekening mee kon gehouden worden, zaken die het moeilijker maakten om uw verhaal te vertellen. U werd ook gewezen op het feit dat u het interview kan onderbreken voor een pauze, en dat u zeker moest signaleren als u zich niet meer in staat voelde om het interview verder te zetten. Na de pauze ongeveer halverwege het persoonlijk onderhoud werd u de kans geboden om te evalueren of u het interview wilde verder zetten, wat voor u ok was. Op het einde bevestigde u dat u zich goed kon uitdrukken gedurende het interview.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste tracht u het CGVS te misleiden met betrekking tot de tijdslijn van gebeurtenissen, met name het tijdstip van uw aankomst en verblijf in Europa, waardoor u geen reëel zicht biedt op uw situatie en de redenen voor uw vertrek uit Nigeria. U beweert dat u in eind 2013 vertrokken bent uit Nigeria met uw familie en in 2014 aankwam in Italië (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Uit informatie, die beschikbaar is in het administratief dossier, blijkt dat u al in 2010 in Frankrijk was en daar een verzoek tot internationale bescherming indiende. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en in de vragenlijst van Dienst Vreemdelingenzaken ontkende u dit echter met klem. De informatie waarover het CGVS beschikt, bestaat uit een bevestiging vanuit Frankrijk dat er een weigeringsbeslissing genomen werd voor een asielaanvraag op 5 mei 2010 voor een Ro.B. die geboren is op 4 april 1977.

Deze identiteit stemt zo goed als overeen met uw identiteit in België als R.B. geboren op 16 april 1978. Daarenboven tonen ook EUODAC Search Results aan dat uw vingerafdrukken werden genomen in 2010 in Frankrijk. In het medisch rapport dat u zelf neerlegde, gedateerd op 6 september 2019, opgesteld door dokter De Freitas, werd er ook genoteerd dat u leed onder de post-traumatische stress van uw migratie naar Europa, 15 jaar geleden, waarbij u twee jaar in Italië, acht jaar in Frankrijk, en 4 jaar in Duitsland verbleef (document 11). 8 jaar geleden zou betekenen dat u al zeker in 2011 in Europa was. De verklaringen die u dus tegenover deze dokter aflegde, stemmen wel overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U werd al een eerste keer gewezen op het feit dat u op dat moment in Frankrijk was aan het begin van het persoonlijk onderhoud, maar hier zegt u enkel dat u pas in 2014 naar Europa kwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Toen u een tweede keer geconfronteerd werd met deze informatie, blijft u volhouden dat u in 2010 niet in Europa was, dat u enkel in 2014 voor een korte periode in Frankrijk was, voordat u naar Duitsland ging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd dit een paar keer uitgelegd, en ook het feit dat uw vingerafdrukken geregistreerd werden in 2010, maar u volhardde in uw ontkennen. **Op basis van alle bovenstaande informatie, en daarbij zitten ook uw persoonlijke verklaringen aan psychiater dokter De Freitas die u zelf neerlegde, concludeert het CGVS dat u wel degelijk in Frankrijk was in 2010. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolging door uw schoonvader in 2013 in Nigeria.**

Ten tweede zijn uw verklaringen die u aflegde in Duitsland, Frankrijk en België danig verschillend en tegenstrijdig, dat deze ook volledig de eventuele resterende geloofwaardigheid ondermijnen. Zo verklaarde u in België dat uw schoonvader een leider was van de criminele organisatie Black Axe (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13), terwijl u in Duitsland verklaringen aflegde over rekrutering door een criminele organisatie genaamd Eye (Eiye) in 2014, zonder hierbij deze criminele organisatie te verbinden aan een schoonvader. Het kan zijn dat u hiermee Aye bedoelde, soms gezien als een synoniem voor Black Axe, maar dan nog is de context waarin u deze criminele organisaties aanhaalt zeer verschillend. In Duitsland sprak u van rekrutering, en een confrontatie in de fabriek in Lagos in april 2014, op een moment dat u volgens uw verklaringen in België Nigeria al had verlaten en al in Italië was. Nergens in uw persoonlijk onderhoud voor de Duitse asielinstanties spreekt u over uw schoonvader. Tijdens uw verklaringen in Duitsland, hebt u ook niets verteld over uw vrouw en kinderen en wat hen overkomen is. Echter, wanneer u hierover gevraagd werd, legt u enkel uit dat u vreesde dat ze een nier van u zouden stelen in Duitsland en dat u alles verteld hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). In de procedure voor de Duitse asielinstanties en in de beroepsprocedure, spreekt u bovendien ook nog van een tweelingbroer, werkte u in een fabriek in Lagos, en verliet u dus inderdaad het land pas in december 2014 in plaats van december 2013. U zou ook nog een tijd in de staat Ondo hebben gewoond, tijdens uw vlucht, terwijl u volgens uw verklaringen in België via Lagos gevlucht bent. Tijdens uw verklaringen in Duitsland hebt u net Lagos ontvlucht naar Ondo om te ontkomen. Uw verklaringen in België en Duitsland verschillen dus al danig, maar wanneer dan ook nog de beslissing in Frankrijk in rekening wordt genomen, hebt u in de drie landen waar u internationale bescherming vroeg, drie verschillende redenen tot nood aan bescherming gegeven. In Frankrijk verklaarde u immers dat u een christelijke priester was in Jos wiens kerk werd aangevallen door moslims waarbij er 50 kerkgangers om het leven kwamen. **Door deze manifest tegenstrijdige verklaringen in de drie verschillende landen waarin u asiel aanvraagde, stelt u het CGVS niet in staat om een concreet beeld te krijgen van uw situatie in Nigeria en de redenen waarom u internationale bescherming nodig hebt.**

Behalve de tegenstrijdigheden op basis van externe informatie, zijn uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud tevens tegenstrijdig met de verklaringen die u gaf tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw vader in 1995 overleed (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Echter, in uw verklaringen bij DVZ is uw vader in 2014 pas overleden. Hiermee geconfronteerd, zegt u enkel dat dat niet klopt en dat hij wel degelijk in 1995 overleed (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). U sprak bij DVZ ook van een zus genaamd E., en in uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud heten uw zussen M. en B., waarvan B. nog in leven is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Tijdens het interview bij DVZ liet u het ook na om te vertellen dat uw schoonvader bij Black Axe zat of dat u voor hem stembussen moest gaan stelen, u vertelde enkel dat hij veel politieke macht had. U beweert dat u zou hebben vermeld dat hij in een cult zat, maar dat werd niet genoteerd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U hebt uw verklaringen op DVZ voorgelezen gekregen en u hebt daar verder geen opmerkingen over gemaakt. U had dus nog de kans om dit toe te voegen als u het wel degelijk gezegd had, maar het niet genoteerd werd. **Over het algemeen zijn uw verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS vaag en laken ze een benodigde mate van detail en**

aannemelijkheid. Uw schoonvader zou lid zijn van Black Axe, en er werd u gevraagd om wat meer te vertellen over deze man. Hierbij kan u enkel vertellen dat het een man met veel macht is, en dat hij een zonaal leider is van de geheime cult Black Axe (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U kan niet vertellen wat de volledige naam is van Chief O., iedereen kent hem onder die naam, maar aangezien u toch al zo een lange tijd met uw vrouw samen woonde, kan er wel van u verwacht worden dat u wat meer weet over die man (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Wat nog meer opmerkelijk is, is dat u ook niet de naam van uw schoonmoeder kent, u kent haar enkel als "mama O.". Het kan inderdaad zijn dat u haar voornamelijk aansprak als mama O., maar dit is een vrouw die u al jaren kende, en wiens man u vreest. Het is op zijn minst opmerkelijk dat u haar naam niet zou weten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

U beweert dat uw schoonvader zeer gekant was tegen de relatie tussen uw partner en u, maar anderzijds leefde u al sinds de geboorte van uw dochter in 2005 samen met haar in dezelfde stad als waar uw schoonvader woont (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Hoewel jullie misschien dan inderdaad niet mochten trouwen van hem, is het wel indicatief dat jullie daar voor ongeveer 8 of 9 jaar konden wonen, op relatief korte afstand van de man die u zo vreest. Wanneer uw schoonvader dan wel weer overging tot een concrete aanval jegens u, was u hier bijzonder passief. Vanwege uw relatie met uw partner, werd u drie keer aangevallen door handlangers van uw schoonvader, maar bij geen enkele keer bent u naar de politie gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Naar uw eigen zeggen deed u dat niet omdat Chief O. zo machtig was, maar heel erg duidelijk uitleggen waar Chief O. die macht vandaan haalt kan u niet. Hoewel uw schoonvader misschien macht had over de lokale politie in Edo, is Nigeria een groot land, en hebt u ook nooit de beslissing genomen om elders te gaan wonen om zo aan de macht van Chief O. te ontsnappen, hoewel u er dan wel over nagedacht had (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Meer nog, in de jaren voor uw vertrek uit Nigeria, zocht u toenadering tot uw schoonvader en u werkte op een aantal momenten zelfs voor hem (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het is niet geloofwaardig dat de situatie in Lagos even slecht zou zijn, als in Benin City dat toch wel meer dan 300 kilometer verder ligt. Het feit dat u deze optie niet eens probeerde, in al die jaren, ondermijnt de vrees die u koesterde ten opzichte van uw schoonvader. In uw opmerkingen op de kopie van de notities, aangekregen op 23 februari 2021, geeft u aan dat u wel degelijk een aantal keer verhuisde met uw gezin om een aantal keer uw schoonvader te ontlopen. Waarom u dit dan niet antwoordde toen u werd gevraagd over het verbeteren van uw situatie, en over verhuizen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18) is niet verklaard in uw opmerking.

U werd gevraagd naar wanneer de eerste keer was dat u de stembussen moest gaan stelen in opdracht van uw schoonvader, en u verklaarde eerst dat dit in 2001 was. Op dat moment zou u samen met uw vrouw en kinderen samen wonen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd er aan herinnerd dat uw eerste dochter pas in 2005 geboren is, waardoor het dus ook niet mogelijk is dat u in 2001 al samen woonde met uw dochters. U veranderde toen de datum naar 2006 of 2007, deze verandering is echter niet echt betrouwbaar omdat u hiervoor een document moest raadplegen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). De accuraatheid van de datum buiten beschouwing genomen, is ook uw beweegreden om al die jaren samen te werken met uw schoonvader, niet overtuigend. U zou begonnen zijn om de band tussen u en uw schoonvader, waarvan u wist dat het een belangrijk figuur in een gevaarlijke bende was, te versterken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Echter, de relatie tussen u en hem werd nooit beter, en u deed dan maar verder uit vrees. Wederom, u hebt verder geen stappen genomen om uzelf te beschermen tegen deze man, een man waarvan u wist dat het een beruchte cultleider is maar waar u dan maar mee samenwerkt om zo op een goed blaadje bij hem te komen. Uw verklaringen over de gebeurtenissen blijven vaag, waardoor er dergelijke lacunes ontstaan die uw verklaringen danig ongeloofwaardig maken. U zou het land hebben moeten verlaten, omdat uw schoonvader u wilde vermoorden omdat hij u verdacht van de politie te hebben ingelicht toen u een tweede keer stembussen ging stelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Wanneer u gevraagd werd wanneer dit plaatsvond, zegt u echter in 2006, tevens dezelfde datum als de eerste keer dat u de stembus moest stelen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS P. 20). Aangezien u beweerde pas in 2013 vertrokken te zijn, bent u ofwel nog zeer lang in Nigeria gebleven nadat het incident met de stembus en de politie plaatsvond, of u plakte een verkeerde datum op wanneer u de stembus een tweede keer moest stelen. Geconfronteerd met de lange tijd tussen 2006 en 2013, antwoordde u nu dat uw schoonvader van plan was om zijn dochter terug naar huis te laten komen (zie notities persoonlijk onderhoud p. 20) en dat hij daarom nogmaals mensen u liet aanvallen. Het is niet geloofwaardig dat uw schoonvader nu opeens, na twee kinderen en een langdurige relatie, zijn dochter zou willen uithuwelijken en u daarvoor moest uit de weg ruimen. Al zeker omdat dit ook de eerste keer dat u plots met die reden afkwam.

U vreest bij terugkeer dat uw schoonvader wraak op u zou nemen omdat uw vrouw de reis naar Europa niet overleefde. Wederom wijst het CGVS op het feit dat u niets over deze vrees en gebeurtenissen hebt verteld in Frankrijk of in Duitsland en dat het ook niet overeenkomt met de tijdslijn dat u in 2010 in Frankrijk was. Daarenboven bent u zelf degene die in België actief contact zocht met uw schoonvader om hem in te lichten over wat er gebeurd was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Via een dokter en een priester zocht u contact met de man die de aanleiding was waarom u het land verliet. Het is volkomen onlogisch dat u zelf contact legt met een man die u zo vreest om zo weer zijn aandacht op u te vestigen. Het kan inderdaad zo zijn dat hij het op een dag te weten zou komen wat er gebeurd was, maar waarom u dan zelf dat zou moeten vertellen, tart alle verbeelding.

Doorheen het gehele persoonlijk onderhoud, en bij uitbreiding de gehele asielprocedure, trachtte u het CGVS te misleiden over wanneer u naar Europa kwam en om welke redenen u internationale bescherming nodig hebt. Op deze manier kon u niet op geloofwaardige wijze aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, hebben deze allemaal betrekking op uw psychische toestand en vormen in sé geen basis van bewijsvorming voor de door u beweerde vervolging. Er dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. In dit geval is een door u neergelegd psychiatrisch rapport zelfs strijdig met de verklaringen die u aflegde op het CGVS, met name het rapport van 2019 waarin u verklaarde al 8 jaar in Europa te zijn, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde pas in 2013 te zijn vertrokken.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. Uw

aanpassingen werden overgemaakt via uw advocaat op 23 februari 2021, en met uw bemerkingen werd rekening gehouden in de opmaak van de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet; schending van artikel 3 EVRM. schending van de motiveringsverplichting; schending van artikel 3 EVRM en het non refolement beginsel”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“1. Met betrekking tot de kwetsbaarheid van verzoeker

Er wordt aangetoond dat verzoeker psychologisch zeer kwetsbaar is.

Hij werd reeds verschillende keren in de psychiatrie opgenomen. Nu wordt hij nog steeds ambulant behandeld door een psychiater.

Hij krijgt medicatie, die zijn cognitief functioneren ondermijnt.

Voor verzoeker is het moeilijk om zijn verhaal te vertellen. Hij is vergeetachtig en verdrietig. Zijn verhaal vertellen geeft veel emotionele stress, die hij wenst te vermijden. Dit zorgt ervoor dat hij weinig in detail treedt en als hij moe wordt eerder zegt dat hij het niet weet, in plaats van de moeite te doen om diep na te denken.

Rekening houden met de kwetsbaarheid van verzoeker, wil niet alleen zeggen de procedure aanpassen, maar ook dat men de antwoorden van verzoeker in dat licht moet analyseren.

Dit gebeurde duidelijk niet.

2. Met betrekking tot de geloofwaardigheid van de vrees

Er zijn verschillende elementen die duiden op de geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker.

Verzoeker lijdt ook aan Post Traumatisch Stress Syndroom.

Verzoeker vreest dat zijn schoonvader hem zal vermoorden. Deze man is leider van een geheim genootschap, Black Axe, dat gekend is voor zijn gewelddadigheid.

De rapporten in het administratief dossier met betrekking tot dit genootschap ondersteunen deze stelling.

Verzoeker overloopt hieronder de elementen waarop verwerende partij zich steunt om te stellen dat verzoeker ongeloofwaardig zou zijn en zal deze ontkrachten.

Met betrekking tot de tijdslijn van gebeurtenissen

Verwerende partij stelt dat verzoeker tracht de asielinstanties te misleiden met betrekking tot de tijdslijn van gebeurtenissen, met name het tijdstip van aankomst en verblijf in Europa, waardoor hij geen reëel zicht zou bieden op zijn situatie en de redenen voor zijn vertrek uit Nigeria.

Verzoeker blijft echter bij zijn verklaringen. Hij kwam weldegelijk in 2014 aan in Italië.

Onderweg naar Italië is verzoeker zijn vrouw en kinderen verloren. Zij zijn verdrongen in de Middellandse zee.

Bij aankomst in Italië ging het dan ook niet goed met verzoeker, en werd hij een eerste keer in het psychiatrisch ziekenhuis opgenomen, in het Ospedale Rizza in Siracuse.

Verzoeker kwam dus niet eerder aan in Europa en de vingerafdrukken uit Frankrijk kunnen niet die van hem zijn.

Verzoeker vraagt dat de vingerafdrukken de visu gecontroleerd worden. Hij heeft kunnen vaststellen dat deze niet in het dossier zitten. Er zit enkel een schrijven in van de Franse autoriteiten dat een eurodac-hit bevestigt. Het is echter voor verzoeker of zijn raadvrouw niet mogelijk om na te gaan of de overeenkomst tussen de vingerafdrukken er wel degelijk is.

Met betrekking tot het medisch attest van dr. De Freitas, kan verzoeker stellen dat hij op moment dat het attest werd opgemaakt opgenomen was in de psychiatrische afdeling van het ziekenhuis en volledig buiten zinnen was. Wat hij op dat moment vertelde, heeft dr. De Freitas misschien opgeschreven in het attest, maar komt niet overeen met de waarheid.

Met betrekking tot de asielprocedures in Frankrijk en Duitsland

Verzoeker deed nooit een asielaanvraag in Frankrijk. Men verwacht hem met een andere man, met een gelijkaardige naam.

Verzoeker stelt dat hij in Duitsland weldegelijk verteld heeft over zijn schoonvader en over de dood van zijn vrouw en kinderen.

Het verslag van de Duitse asielautoriteiten bevat niet alles wat verzoeker heeft gezegd. Het is een samenvatting, die niet door verzoeker is goedgekeurd.

Verzoeker heeft weldegelijk hetzelfde verhaal verteld als in België. Het zijn de Duitse asielautoriteiten die bepaalde elementen eruit hebben gelaten, omdat die niet relevant zouden zijn.

Verzoeker vertelde dat zijn schoonvader via Black Axe of Black Eye verzoeker bedreigde.

Verzoeker werkte echter nooit in de Nestle-fabriek in Lagos.

Verzoeker kan niet verklaren waarom dit toch zo werd geconfronteerd. Hij kan alleen maar zeggen dat hij zich in Duitsland niet goed voelde. Dat hij zich bedreigd voelde en dacht dat mensen hem iets zouden aandoen.

Verzoeker is een psychiatrisch patiënt, die in Duitsland geen behandeling heeft gekregen.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden in de eigen verklaringen van verzoeker

Verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken een wel heel beknopte versie van de feiten gegeven. Zo vertelde hij niet dat zijn schoonvader bij de Black Axe zat en dat hij voor hem stembussen moest gaan stelen.

Verzoeker wijst opnieuw op zijn psychiatrische problemen, die op moment van de asielaanvraag bijzonder groot waren. Verzoeker was eenvoudig niet in staat om de verklaringen in detail af te leggen. Het interview was voor hem zo stresserend, dat hij er zich snel van heeft af gemaakt.

Gelet op de vele bewijzen van zijn psychologische kwetsbaarheid, zou dit niet tegen hem gebruikt mogen worden.

Ook bij het CGVS gaf verzoeker niet al te veel details. Dit is om dezelfde reden, al gaat het op dat moment wel beter met verzoeker.

Verzoeker wenst wel op te merken dat hij zijn schoonvader vreest, juist omdat zijn handelen zo onvoorspelbaar en onlogisch is.

De schoonvader van verzoeker is een invloedrijk man, zodat een verhuis naar Lagos de problemen geenszins zou oplossen.

Waar verzoeker verweten wordt, dat hij zijn schoonvader heeft ingelicht en dit onlogisch is, gelet op de problemen die deze man voor hem veroorzaakt hebben, kan men alleen maar vaststellen dat dit een zeer menselijke daad is, die niet aan verzoeker verweten kan worden. Verzoeker kon zijn schoonvader niet in het ongewisse laten over het overlijden van zijn dochter en kleinkinderen.

3. Met betrekking tot het gevaar in het land van herkomst als psychiatrisch patiënt

Verzoeker is psychiatrisch patiënt. Hij heeft de voorbije jaren verschillende langdurige opnames in de psychiatrie achter de rug en wordt nog steeds behandeld door een psychiater.

De problemen van verzoeker zijn gelinkt aan zijn vrees in het land van herkomst en zijn migratieparcours.

Een terugkeer naar Nigeria zal dan ook geen geruststelling zijn voor verzoeker, maar integendeel een zeer stresserende gebeurtenis, die zijn symptomen zonder enige twijfel zal doen toenemen.

Verzoeker zal in Nigeria een psychiatrisch ziek man zijn.

In die hoedanigheid loopt hij gevaar om een onmenselijke behandeling.

In een arrest van 2 oktober 2012 heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het volgende beslist:

[...]

Het Europees Hof heeft de Belgische Staat in deze zaak veroordeeld wegens schending van artikel 3 EVRM en 13 EVRM.

Betreffende het onderzoek naar de geloofwaardigheid, is de vaste rechtspraak van de Franstalige kamers van Uw Raad dezelfde als die van het Europees Hof: [...]

Verzoeker loopt een risico in de zin van artikel 3 van de Conventie van Genève.

Hij riskeert een onmenselijke behandeling in het land van herkomst.

Verwerende partij is op de hoogte van de psychiatrische problemen van verzoeker. Er werden verschillende documenten neergelegd in verband met zijn problemen en in verband met zijn opnames in de psychiatrische afdeling van het ziekenhuis.

Verwerende partij heeft zich echter niet de vraag gesteld hoe verzoeker als psychiatrisch patiënt zou behandeld worden in Nigeria.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van de verzoekende partij (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 21 8).

Artikel 4 van het Handvest heeft dezelfde inhoud en moet dan ook conform artikel 52, 3 van het Handvest dezelfde inhoud en reikwijdte als artikel 3 van het EVRM worden toegekend.

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie vaste rechtspraak EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, § 96).

Om te beoordelen of verzoeker een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, dienen de voorzienbare gevolgen van een terugkeer van verzoeker naar Nigeria te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan zijn geval (zie EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 99 (c)).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens of van regeringsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100).

Het EHRM bevestigt in de zaak Paposhvili v. België (§1 84 e.v.) dat : [...]

In het licht van deze rechtspraak, is duidelijk dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 3 van het EVRM, daar geen onderzoek gebeurde naar de behandeling van verzoeker als psychiatrisch patiënt bij terugkeer. Immers werd geen grondig onderzoek gedaan naar de gezondheidstoestand zoals die zich zou ontwikkelen na uitwijzing naar het land van herkomst.

De behandeling van psychiatrische patiënten in Nigeria is minstens wreedaardig te noemen, maar bovendien onwetenschappelijk.

De « Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés » stelt in het rapport « Nigéria : traitement des maladies psychiques » 2 (Vrij vertaald : Nigeria : de behandeling van psychische ziekten) het volgende: [...]

Hieruit blijkt dat Nigeria slechts over een miniem aantal psychiaters beschikt, dat de hoge kost voor medicijnen onbetaalbaar is, dat mensen met psychische ziekten worden gestigmatiseerd en vaak worden vastgeketend.

Uit een rapport van Human Rights Watch dd. 11.11.2019 met de titel "Nigeria: People With Mental Health Conditions Chained, Abused" blijkt dat mensen met psychiatrische problemen ernstig mishandeld worden in Nigeria: [...]

De omstandigheden waarin verzoeker terecht zal komen, zijn ver van menswaardig. Hij zal een behandeling niet kunnen betalen. Hij zal behandeld worden als bezetene, als een heks of als iemand die betoverd werd. Als gevolg hiervan worden psychiatrische patiënten doodgeslagen, of worden uitdrijvingsrituelen op hen uitgevoerd, die bestaan uit foltering en vergiftiging.

In de psychiatrische centra in Nigeria worden mensen met de zweep geslagen, vastgebonden en dus gedwongen in hun eigen uitwerpselen te leven en op vele andere manieren wreedaardig mishandeld.

Dit maakt onomstotelijk een mensonwaardige behandeling uit.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak in de zaak Aswat t. VK. De verzoeker in deze zaak, een terrorismeverdachte, zou uitgeleverd worden aan de VS. De man leed aan schizofrenie. Hij was gedetineerd in een ziekenhuis in het Verenigd Koninkrijk en kreeg er medicatie, die noodzakelijk was voor zijn gezondheid en veiligheid. Het Hof oordeelde dat zijn uitlevering een schending van artikel 3 EVRM zou uitmaken, nu hij in de VS gedetineerd zou worden in een streng beveiligde gevangenis. Het Hof oordeelde dat detentie in zulke vijandige omgeving zijn mentale en fysieke gezondheid significant zou verergeren en dat er dus sprake was van een schending van artikel 3 van het EVRM.

In casu gaat het niet om een terrorismeverdachte, maar om een onschuldige man met psychiatrische problemen.

Een terugkeer zou deze problemen nog verergeren en en/oor zorgen dat hij een onmenselijke behandeling zal krijgen in de 'psychiatrie' in Nigeria.

Gelet op de rechtspraak Aswat t. VK is de kwetsbaarheid van verzoeker een belangrijk element dat aantoonde dat er een schending is van artikel 3 EVRM.

*Een terugkeer naar Nigeria is voor verzoeker in strijd met artikel 3 EVRM.
Verzoeker dient om deze reden ten minste de subsidiaire bescherming te krijgen."*

2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota volgende stukken neer:

"1. Attest Dr. De Freitas

2. Artikel Hypertension and post-traumatic stress disorder: a strong association in an African population exposed to frequent violence".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.1. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij psychologisch zeer kwetsbaar is. Hij stelt dat zijn medicatie zijn cognitief functioneren ondermijnt en wijst erop dat hij vergeetachtig en verdrietig is en emotionele stress heeft, wat ervoor zorgt dat hij weinig in detail treedt. Hij meent dat zijn antwoorden in het licht van zijn kwetsbaarheid moeten worden geanalyseerd.

5.2. Vooreerst dient erop gewezen worden dat er blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met psychologische/psychiatrische problemen kampt en dat er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoeker steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek. De bestreden beslissing stelt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde psychologische rapporten blijkt immers dat u sinds uw verblijf in België twee keer bent opgenomen op een psychiatrische afdeling en dat u nog steeds ambulante begeleiding krijgt in het kader van suïcidale gedachten en symptomen post-traumatische stress. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd aan het begin van het persoonlijk onderhoud wat uw psychologische toestand is en hoe u zich voelde op het moment van het persoonlijk onderhoud. U werd ook gevraagd of er zaken waren waar er rekening mee kon gehouden worden, zaken die het moeilijker maakten om uw verhaal te vertellen. U werd ook gewezen op het feit dat u het interview kan onderbreken voor een pauze, en dat u zeker moest signaleren als u zich niet meer in staat voelde om het interview verder te zetten. Na de pauze ongeveer halverwege het persoonlijk onderhoud werd u de kans geboden om te evalueren of u het interview wilde verder zetten, wat voor u ok was. Op het einde bevestigde u dat u zich goed kon uitdrukken gedurende het interview.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.

5.3. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat rekening houden met zijn kwetsbaarheid niet alleen wil zeggen dat de procedure moet aangepast worden, maar ook dat men de antwoorden van verzoeker in dat licht moet analyseren. Verzoeker blijft echter bij loutere stellingen en licht niet toe op welke wijze de hem geboden steunmaatregelen tekortschoten.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, dienen in rekening worden gebracht (cf. artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet). Aldus dient te worden nagegaan of verzoeker, gelet op zijn achtergrond, in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen.

Te dezen kan worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Uit de door verzoeker voorgelegde psychologische en psychiatrische attesten (neergelegd bij het CGVS) kan voorts niet blijken dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij niet zou kunnen deelnemen aan de asielprocedure:

- brief van Samusocial Brussel van 22 augustus 2019: uit deze brief, opgesteld door een verpleegster van Samusocial en voor akkoord verklaard door de coördinerende arts, blijkt dat verzoeker bij aankomst in het centrum losgekoppeld is van de realiteit, onsamenhangend spreekt, een zeer moeilijke persoonlijke situatie heeft (afwijzing door zijn vrouw en dochter?) en onder meer episodes van tranen, droefheid en woede heeft;
- medisch attest van 23 augustus 2019 van kliniek Sint-Jan: in dit attest wordt geconcludeerd dat verzoekers traumatisme nieuw leven werd ingeblazen na zijn relatiebreuk met zijn actuele partner en wordt gesteld dat er indicaties zijn voor een dringende hospitalisatie;
- psychiatrisch rapport van 23 september 2019: hieruit blijkt dat verzoeker werd gehospitaliseerd omwille van zelfmoordgedachten in een context van PTSD;
- psychiatrisch rapport van 6 september 2019, opgesteld door dokter De Freitas van de Kliniek Sint-Jan: uit dit rapport blijkt dat verzoeker gehospitaliseerd werd naar aanleiding van een suïcidale crisis ten gevolge van een reactivatie van post-traumatische elementen en dat verzoekers psychische problemen startten nadat zijn zwangere vriendin hem gevraagd had het vaderschap van hun toekomstig kind niet op te nemen. Verder wordt onder meer uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte en dat zijn relaas coherent en gestructureerd is (*"Le patient est bien orienté dans le temps et dans l'espace, son discours cohérent et structuré"*). Er wordt geconcludeerd dat verzoeker lijdt aan PTSD ten gevolge van een psychisch trauma ten tijde van zijn migratie naar Europa 15 jaar geleden;
- psychiatrisch rapport van 1 februari 2021, opgesteld door dokter De Freitas van de Kliniek Sint-Jan (*"Rapport de consultation de psychiatrie"*): uit dit rapport blijkt dat verzoeker psychiatrisch wordt opgevolgd sinds eind 2019 en lijdt aan PTSD. Er wordt onder meer uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte (*"Mr est bien orienté dans le temps et dans l'espace."*), dat verzoeker geen suïcidale gedachten vertoont (*"Actuellement Mr ne présente pas d'idées suicidaires."*) en dat verzoeker geen psychotische elementen vertoont (*"Il n'y pas d'éléments psychotiques positifs"*).

Uit de voornoemde neergelegde psychologische en psychiatrische attesten kan niet besloten worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen gedurende de procedure. In de attesten wordt vermeld dat verzoeker lijdt aan post-traumatische stress, maar wordt nergens gewag gemaakt van veranderingen in zijn cognitieve capaciteiten. In het attest van 1 februari 2021 (opgesteld twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op 3 februari 2021) wordt daarentegen uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte. Ook het attest van 6 september 2019 vermeldt dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte, alsook dat zijn relaas coherent en gestructureerd is. De attesten tonen niet aan dat verzoeker niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen en zijn derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag ondermijnen in een ander daglicht te stellen.

5.4. Ter terechtzitting van 15 oktober 2021 legt verzoeker een psychiatrisch attest neer, dat werd opgesteld op 11 mei 2021, alsook een algemeen artikel inzake hypertensie en PTSS, dat dateert van maart 2021.

Gelet op de op verzoeker rustende medewerkingsplicht dient verzoeker ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker de stukken slechts ter terechtzitting bijgebracht heeft, niettemin hij deze stukken eerder bij aanvullende nota had kunnen neerleggen.

Hoe dan ook kan ook uit deze stukken niet blijken dat verzoeker ten tijde van de behandeling van zijn verzoek niet in de mogelijkheid was om coherente verklaringen af te leggen. Aangaande het voorgelegde medisch verslag van 11 mei 2021 van dr. De Freitas dient vastgesteld dat hierin melding wordt gemaakt van geheugenproblemen in hoofde van verzoeker en dat deze in verband worden gebracht met zijn psychische problemen. Evenwel maakte dr. De Freitas, die verzoeker blijkbaar reeds opvolgt sinds 2019, in de eerdere verslagen geen melding van enige geheugenproblemen, maar wel dat verzoeker goed georiënteerd was in tijd en ruimte (attesten van 6 september 2019 en van 1 februari 2021). Bovendien bevat het attest van 11 mei 2021 geen verdere informatie over de aard van de geheugenproblemen, noch over de elementen waarop deze diagnose is gesteund. Op basis van dit (alleenstaand) medisch attest kan bijgevolg niet besloten worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Het attest stelt tevens "*Je m'engage à la poursuite du suivi psychiatrique de Mr B.*" maar verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake een verdere opvolging sinds 11 mei 2021.

Het bijgebracht algemeen artikel inzake hypertensie en PTSS heeft geen betrekking op verzoekers persoon en kan bijgevolg niet *in concreto* aantonen dat hij niet in staat zou zijn volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van onderhavige procedure.

5.5. Bovendien blijkt uit het dossier zelf dat verzoeker in staat is aan het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming bij te dragen. Verzoeker kon gedurende de procedure antwoorden op alle vragen van de respectievelijke gehoren (verklaring DVZ van 6 augustus 2019; vragenlijst CGVS van 18 februari 2020; persoonlijk onderhoud van 3 februari 2021). Het gehoor bij verweerder ging door in het bijzijn van zijn advocaat die geen opmerkingen maakte inzake het verloop van het gehoor (notities persoonlijk onderhoud, p. 24-25). Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat op correcte en begripvolle wijze vragen werden gesteld aan verzoeker en dat verzoeker op het einde van het onderhoud aangaf de vragen goed te hebben begrepen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24).

5.6. Verder legde verzoeker een aantal attesten neer waaruit blijkt dat hij werd opgenomen in een psychiatrische afdeling.

Er wordt niet betwist dat verzoeker ten gevolge van zijn psychische problemen werd gehospitaliseerd. Uit het loutere gegeven dat verzoeker tweemaal voor een bepaalde periode werd opgenomen in een psychiatrische afdeling (in 2019 en 2020) kan echter niet worden afgeleid dat hij niet in staat zou zijn om deel te nemen aan onderhavige procedure, dan wel dat hij omwille hiervan geen coherente verklaringen zou kunnen afleggen.

Evenmin kan uit de door hem neergelegde attesten, de medicatievoorschriften en het medisch dagboek met overzicht van administratieve gegevens en onderzoeken worden afgeleid dat zijn medicatie een invloed zou hebben op zijn cognitieve capaciteiten.

Verzoeker toont niet aan dat zijn psychologische toestand hem verhindert, dan wel verhinderd heeft, coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij betoogt dat zijn psychologische toestand en stress de in de bestreden beslissing vastgestelde hiaten, inconsistenties en tegenstrijdigheden in zijn eigen verklaringen op de DVZ en voor het CGVS, alsook de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen voor de Franse en Duitse asielinstanties, verschonen. Immers kan verwacht worden van verzoeker dat hij eenvoudige, doch ingrijpende feiten over zijn eigen leefwereld, die hij overigens zelf aanbrengt als elementen ter indiening van zijn verzoek(en) om internationale bescherming, eenduidig kan aangeven.

6. Verder volhardt verzoeker dat hij in Frankrijk nooit een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat hij wel degelijk in 2014 in Italië aankwam. Hij benadrukt dat de vingerafdrukken niet van hem kunnen zijn en hekelt dat de vingerafdrukken uit Frankrijk niet in het administratief dossier zitten, doch enkel een schrijven van de Franse autoriteiten dat een Eurodac-hit bevestigt.

Er dient vastgesteld dat verzoeker op 29 juni 2019 in België aankwam en zich op 4 juli 2019 bij de DVZ aanmeldde, alwaar verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen. Verzoekers vingerafdrukken leverden op 4 juli 2019 twee Eurodac-hits op: deze vingerafdrukken werden op 30 maart 2010 in Frankrijk afgenomen en op 8 april 2015 in Duitsland (zie Eurodac search result). Daargelaten dat de vingerafdrukken van verzoeker zoals afgenomen in Frankrijk niet in het administratief dossier aanwezig zijn, bevat het administratief dossier wel verzoekers vingerafdrukken zoals afgenomen in België en de op basis van deze vingerafdrukken uitgevoerde Eurodac Search, waaruit blijkt dat diezelfde vingerafdrukken werden genomen in 2010 in Frankrijk (en in 2015 in Duitsland).

Tevens blijkt uit het antwoorddocument van Frankrijk dat er een weigeringsbeslissing genomen werd voor een verzoek om internationale bescherming van 5 mei 2010 voor Ro.B., die geboren is op 4 april 1977 en over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. Deze identiteit stemt zo goed als overeen met de identiteit die verzoeker voor de Belgische asielinstanties verklaarde, met name R.B., die geboren is op 16 april 1978 en eveneens over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. De familienamen van deze twee identiteiten zijn identiek, de voornamen zijn gelijkaardig maar verschillen twee letters. De voorgaande vaststellingen klemmen des te meer aangezien verzoeker geen begin van bewijs inzake zijn identiteit bijbrengt.

Bovendien blijkt uit het door verzoeker neergelegde medisch rapport, opgesteld door dokter De Freitas op 6 september 2019, dat verzoeker leed onder de post-traumatische stress van zijn migratie naar Europa, 15 jaar geleden, waarbij hij twee jaar in Italië, acht jaar in Frankrijk, en 4 jaar in Duitsland verbleef. De verklaringen die verzoeker tegenover deze dokter aflegde, stemmen dus overeen met de informatie waaruit blijkt dat verzoeker reeds in 2010 in Frankrijk was. Dat diezelfde dokter in een later attest van 11 mei 2021, dat werd opgesteld na kennisname van de bestreden beslissing en slechts ter zitting wordt bijgebracht, stelt dat zijn werk er niet uit bestaat om een precieze anamnese van het relaas van verzoeker te bekomen, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Waar verzoeker aangaande dit medisch attest opmerkt dat hij was opgenomen in de psychiatrische afdeling van het ziekenhuis en buiten zijn zinnen was en dat de inhoud van het attest niet overeenkomt met de waarheid, dient inderdaad vastgesteld dat verzoeker sinds 23 augustus 2019 was opgenomen, maar kan uit dit attest niet blijken dat hij buiten zijn zinnen was en onbetrouwbare verklaringen aflegde. Wel integendeel, in het attest wordt uitdrukkelijk vermeld dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte en dat zijn relaas coherent en gestructureerd is. Het is bijgevolg redelijk aan te nemen dat verzoeker voor dr. Freitas waarachtige verklaringen aflegde over het tijdstip van zijn migratie naar Europa.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat verzoeker in 2010 wel degelijk in Frankrijk was, alsook dat hij aldaar een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en verklaringen heeft afgelegd die manifest tegenstrijdig zijn aan zijn verklaringen zoals afgelegd voor de Belgische asielinstanties enerzijds en de Duitse asielinstanties anderzijds. Gezien verzoeker reeds in 2010 in Frankrijk was, kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vervolging door zijn schoonvader in 2013 in Nigeria.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de landeninformatie aangaande Black Axe in het administratief dossier kan de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielrelaas met betrekking tot zijn schoonvader geenszins herstellen.

7. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek

om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoeker legt geen documenten neer ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, zijn reisweg of zijn asielrelaas. Bovendien tracht hij, gelet op voorgaande vaststellingen, zijn werkelijk tijdstip van vertrek uit zijn land van herkomst te verhullen. Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt over zijn zussen.

Voorstaande elementen inzake de afwezigheid van documenten ter staving van verzoekers identiteit en nationaliteit, reisweg en asielrelaas betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

8. Waar verzoeker betoogt dat het verslag van de Duitse asielinstanties niet alles bevat wat verzoeker heeft gezegd, gaat verzoeker eraan voorbij dat hij het huidig beroep niet kan aanwenden om de beslissing van de Duitse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat zijn verklaringen in Duitsland foutief werden neergeschreven, had hij dit in de beroepsprocedure daar kunnen aanhalen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure diligent opvolgt.

Bovendien dient opgemerkt dat de Duitse dossierbehandelaar er geen persoonlijk belang bij heeft dat de verklaringen van verzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het antwoorddocument van Duitsland, waaronder de verklaringen van verzoeker ("*Niederschrift über die Anhörung*"), opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard. De vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen doorheen de asielprocedures in Duitsland, Frankrijk en België blijven derhalve staande en ondermijnen op fundamentele wijze de waarachtigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

9. Verder voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij in geval van terugkeer naar Nigeria als psychiatrisch patiënt gevaar loopt om onmenselijk te worden behandeld.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM en landeninformatie aangaande de behandeling van psychiatrische patiënten in Nigeria.

Hoewel niet ter betwisting staat dat verzoeker mentale problemen kent, kan de loutere vaststelling dat verzoeker mentale problemen heeft – waarvoor hij in België wordt opgevolgd – en het gegeven dat psychische gezondheidszorg in Nigeria slechts beperkt aanwezig en moeilijk toegankelijk en ontoereikend is (zie landeninformatie in het verzoekschrift), niet volstaan om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Hierbij dient benadrukt dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en dat daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij of zij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt (zie artikel 4, § 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming).

Gelet op de door verzoeker bijgebrachte psychologische attesten kan blijken dat verzoeker sinds kort na zijn aankomst in België psychologisch/psychiatrisch wordt behandeld. Verzoeker werd kort na zijn aankomst tweemaal opgenomen in een psychiatrische afdeling, waarbij de laatste opname een einde kende in februari 2020. Uit de attesten komt naar voor dat verzoekers psychische problemen gelieerd waren aan toenmalige relatieproblemen en een afwijzing van zijn vaderschap.

Eveneens wordt melding gemaakt dat verzoeker getraumatiseerd was omwille van de gebeurtenissen tijdens zijn migratie naar Europa. Hoewel niet betwist wordt dat verzoeker het psychisch zwaar had in die periode blijkt overigens dat het psychiatrisch rapport van 1 februari 2021, opgesteld door dokter De Freitas van de Kliniek Sint-Jan, onder meer vermeldt dat verzoeker goed georiënteerd is in tijd en ruimte, dat verzoeker geen suïcidale gedachten vertoont en dat verzoeker geen psychotische elementen vertoont.

Verzoeker blijft met zijn verwijzing naar landeninformatie algemeen en maakt niet concreet aannemelijk dat hij, voor zover noodzakelijk, geen toegang zal hebben tot psychische hulp, noch dat hij er onmenselijk zal worden behandeld.

In dit verband dient verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nrs. 35 - 36) dat stelt:

"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen." (de Raad onderlijnt)

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State, Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS